

Gledališče
TeatroKoper
Capodistria

Na podlagi določil 35. člena Zakona o uresničevanju javnega interesa za kulturo
(Uradni list RS, št. 77/07 – uradno prečiščeno besedilo, 56/08, 4/10, 20/11, 111/13, 68/16,
61/17 in 21/18)

direktorica javnega zavoda Gledališče Koper Teatro Capodistria sprejema

STRATEŠKI NAČRT

GLEDALIŠČA KOPER TEATRO CAPODISTRIA 2021–2026

Katarina Pegan, direktorica Gledališča Koper

Koper, marec 2022

KAZALO

1. OCENA STANJA.....	4
1.1. Gledališka panoga	4
1.2. SWOT analiza.....	5
1.3. Zgodovina gledališča v slovenski Istri pred ustanovitvijo Gledališča Koper Teatra Capodistria.....	7
1.4. Javni zavod Gledališča Koper Teatro Capodistria danes	7
1.5. Zakoni in pooblastila, v okviru katerih deluje Gledališče Koper	11
2. USMERITEV IN CILJI	14
2.1. Usmeritev	14
2.2. Cilji in ukrepi.....	16
2.2.1. Cilj: Uprizarjati umetniško vznemirljive predstave.....	16
2.2.2. Cilj: Povečati dostopnost gledališke produkcije	17
2.2.3. Cilj: Razvijati festival gledališča za »mularijo« Pri svetilniku v pokrajinsko gledališče za otroke – Vzpostavitev pokrajinskega gledališča za otroke in mlade »Pri svetilniku«	18
2.2.4. Cilj: Povečati prepoznavnost v Sloveniji in v mednarodnem okolju – Primorski poletni festival (PPF).....	21
2.2.5. Cilj: Ureditev infrastrukture v upravljanju	24
3. SMOTRI, MERILA IN KAZALNIKI USPEŠNOSTI.....	27
3.1. Kazalniki uspešnosti	29

POSLANSTVO

Gledališče Koper Teatro Capodistria skrbi za trajno in nemoteno izvajanje programov in projektov ter posredovanje na področju uprizoritvenih umetnosti v lokalnem, regionalnem in mednarodnem prostoru. Zavod skrbi za profesionalno in kakovostno umetniško produkcijo, ki je kar najbolj dostopna občinstvu, namenjena je vsem in vsakomur, ne glede na starost in socialni status. Stalna in poudarjena naloga je skrb za izvirno domačo ustvarjalnost. Je osrednji center uprizarjanja dramskega gledališča v regiji in v svoj letni program vključuje slogovno ter zvrstno različna odrska dela. Zavod z vso pozornostjo skrbi za aktivne oblike kulturno-umetniške vzgoje ter kakovostno produkcijo za otroke in mlade. Je organizator dveh festivalov: Festivala za mularijo Pri svetilniku in Primorskega poletnega festivala. Z njima se dejavno vključuje v oživljanje mestnih jeder slovenske Istre. Z mednarodnimi gostovanji in koprodukcijami promovira slovensko kulturo v tujini.

VIZIJA

Gledališče Koper Teatro Capodistria bo odgovorno skrbelo za spodbujanje izvirne domače ustvarjalnosti, za kakovostno produkcijo in se povezovalo v projektih z gledališči skupnega kulturnega prostora. Sodelovalo bo z gledališči in festivali sredozemskega bazena, ustvarjalo mednarodne koprodukcije, prav tako v enaki meri skrbelo za kakovostne produkcije otroških in mladinskih predstav ter intenzivno izvajalo kulturno-umetniško vzgojo na območju slovenske Istre in širše. Gledališče Koper naj postane tretje središče za produkcijo otroških in mladinskih predstav s pripadajočim festivalom v Sloveniji.

1. OCENA STANJA

1.1. Gledališka panoga

V slovenskem prostoru imamo danes razvite vse oblike gledališke ustvarjalnosti: repertoarna dramska gledališča, neodvisne alternativne skupine in ljubiteljska gledališča, projektna profesionalna gledališča in zasebna komercialna gledališča.

Na področju uprizoritvenih dejavnosti deluje 13 javnih zavodov:

- tri je ustanovila država (nacionalni javni zavodi): SNG Drama Ljubljana, SNG Drama Maribor, SNG Nova Gorica;
- deset pa občine: Mestno gledališče ljubljansko, Slovensko mladinsko gledališče in Lutkovno gledališče Ljubljana je ustanovila Mestna občina Ljubljana, Lutkovno gledališče Maribor Mestna občina Maribor, Slovensko ljudsko gledališče Celje Mestna občina Celje, Prešernovo gledališče Kranj Mestna občina Kranj, Gledališče Koper Teatro Capodistria Mestna občina Koper, Mestno gledališče Ptuj Mestna občina Ptuj, Anton Podbevšek Teater Novo mesto Mestna občina Novo mesto, Gledališče Toneta Čufarja Jesenice Občina Jesenice (edino, ki neprofesionalno gledališče).

V skupnem kulturnem prostoru deluje tudi SSG, Trst.

Poleg javnih zavodov sestavljajo gledališko ponudbo in soustvarjajo gledališko krajino tudi NVO in samostojni ustvarjalci na področju kulture.

Navedeni javni zavodi, ki delujejo na področju odrske uprizoritvene dejavnosti, se razlikujejo tudi po načinu financiranja.

- Gledališča, ki jih je ustanovila občina in financira materialne stroške in plače, program pa država, so: Prešernovo gledališče Kranj, Anton Podbevšek Teater Novo mesto, Mestno gledališče Ptuj in Gledališče Koper Teatro Capodistria.
- Gledališča, ki jih je ustanovila država in jih v celoti financira, so: SNG Drama Ljubljana, SNG Drama Maribor in SNG Nova Gorica.
- Gledališča, ki jih je ustanovila občina, a se pretežno financirajo iz državnega proračuna: MGL, SMG in Lutkovno gledališče Ljubljana v Ljubljani, SLG Celje in Lutkovno gledališče Maribor.

Vsi javni zavodi s področja uprizoritvene umetnosti, vključeni v mrežo slovenskih institucionalnih gledališč, so financirani prek neposrednega poziva MzK. Pri metodi financiranja se kot osnove za izračun uporabljajo določila 27. člena ZUJIK-a. MzK je leta 2009 vzpostavilo normative za financiranje posameznih segmentov stroškov izvajanja javne službe in so zajeti v Navodilih za določanje višine sredstev za financiranje javne službe v javnih zavodih.

Javni zavodi (PG Kranj, GKTC, APT, MGP in tudi SSG, Trst) so vključeni v mrežo slovenskih institucionalnih gledališč na podlagi svojega programa, ki presega občinski pomen, se sofinancirajo iz državnega proračuna na podlagi Nacionalnega programa za kulturo, vendar zgolj v segmentu programskih materialnih stroškov. Neenakost sofinanciranja občinskih javnih zavodov iz državnega proračuna ne izvira iz vsebinskega ločevanja, temveč je posledica različnih pravnih podlag za njihovo sofinanciranje (Analiza stanja na področju kulture s predlogi ciljev za Nacionalni program za kulturo 2012–2015).

1.2. SWOT analiza

SWOT matrice ne dojemam kot nekaj fiksnega, temveč kot živo delovanje, ki se nenehno spreminja, dopolnjuje, daje priložnost za rast in opozarja na prepreke, ki nam stojijo na poti. Zato je ta matrica predmet našega stalnega opazovanja in nam služi kot kažipot za prepoznavanje prednosti in priložnosti ter slabosti in nevarnosti, ki jih bomo srečevali in ustvarjali na naši poti.

Prednosti	Slabosti
<ul style="list-style-type: none"> ▪ obmejnost ter raznolika kulturna in narodnostna struktura (večkulturnost) ▪ prisotnost transevropskega koridorja ▪ dobra povezljivost z glavnimi urbanimi nacionalnimi središči ▪ visoka kakovost bivanja (dolžina pričakovane življenjske dobe prebivalstva) ▪ visoka razvitost (nadpovprečna indeksa človekovega in gospodarskega razvoja) ▪ stabilna proračunska sredstva za kulturo ▪ nizka stopnja brezposelnosti ▪ dobro ohranjena narava, kulturna krajina in arhitekturna dediščina (turizem) ▪ zavest o nujnosti povezovanja primerljivih gospodarskih, izobraževalnih in kulturnih subjektov ▪ obstoj visokošolskega središča (Univerza na Primorskem) 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ nekonkurenčnost z mejnimi italijanskimi regijami ▪ pomanjkanje kakovostnih delovnih mest (deficitarni poklici) ▪ slabo vlaganje v razvoj kompetentnega in vodilnega kadra v kulturi ▪ staranje prebivalstva ter ustvarjanje ranljivih starostnih in poklicnih skupin ▪ slabotna kulturna razvitost in povezanost (podjetništvo, skupni projekti) v območju in širši regiji ▪ šibke naložbe v kulturno infrastrukturo ▪ težko doseganje dogovorov med posameznimi lokalnimi samoupravnimi skupnostmi ▪ nerazumevanje kulturnih institucij kot spodbujevalcev razvoja

<ul style="list-style-type: none"> ▪ obstoj kakovostnih in učinkovitih kulturnih ustanov in preostalih subjektov ▪ visoko povpraševanje po kulturnih dobrinah ▪ nadstandardno uresničevanje primerljivih kulturnih kazalnikov ▪ programi in projekti nacionalnega pomena ▪ aktivno delovanje italijanske narodne skupnosti ▪ aktivna dvojezičnost ▪ močno razvita ljubiteljska kultura 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ neuveljavljenost in neodzivnost institucij za regionalni razvoj ▪ razdrobljenost in neučinkovitost povezovanja kulturnih izvajalcev ▪ pomanjkanje programov za različne ciljne skupine ▪ pomanjkanje programov čezmejnega sodelovanja ▪ otežen vstop mladih na kulturni trg
Priložnosti	Nevarnosti
<ul style="list-style-type: none"> ▪ promocija regije in razvoj kulturnega turizma ▪ čezmejno sodelovanje (Italija, Hrvaška) ▪ sodelovanje po načelu zasebno-javnega partnerstva ▪ koordiniran pristop družbenikov (programi, konkurenčnost, razširitev vplivnega območja) ▪ medsektorsko sodelovanje in sodelovanje z nevladnimi organizacijami ▪ povezovanje z Univerzo na Primorskem in z nosilci mednarodno prepoznavnih dogodkov ▪ možnost za preoblikovanje obstoječih kulturnih zavodov v bolj konkurenčno organizacijo ▪ možnost pridobivanja sredstev iz naslovov evropskih skladov in programov Skupnosti, državnega proračuna in zasebnih virov ▪ ustvarjanje novih delovnih mest (izobraževanje, usposabljanje, rezidence) ▪ vključevanje ranljivih skupin prebivalstva (mlada, visoko izobražena in starejša populacija) ▪ vključevanje manjšinskih skupnosti v skupne programe sodelovanja ▪ prenova objektov in razširitev programske ponudbe ▪ izobraževanje in usposabljanje za poklice v kulturi (ustvarjalne, servisne in vodstvene) 	<ul style="list-style-type: none"> ▪ neuresničevanje sprejetih državnih strateških dokumentov ▪ prepočasno prilagajanje skladnemu regionalnemu razvoju na področju kulture, še posebej na področju umetniškega ustvarjanja in posredovanja (investicije, človeški viri) ▪ neustrezna državna in lokalna politika pri sofinanciranju javne kulturne infrastrukture ▪ neprednostna obravnava projekta v Državnem razvojnem programu (pristojna ministrstva, lokalne skupnosti, regija) ▪ neuspešno pridobivanje strateških (kapitalskih) partnerjev ▪ morebiten podpis dogovora med javnimi oblastmi in zasebnimi investitorji, katerega namera je le komercializacija kulturnih vsebin ▪ prevelik vpliv politike oz. zasebnega kapitala na delovanje kulturnih ustanov

1.3. Zgodovina gledališča v slovenski Istri pred ustanovitvijo Gledališča Koper Teatro Capodistria

Gledališko življenje ima v Kopru dolgo tradicijo. Zgodovinski viri iz 15. stoletja navajajo, da je bilo tu gledališče že v času Beneške republike. Italijansko gledališče je bilo več stoletij namenjeno izključno italijanskemu življu, šele leta 1878 najdemo v Kopru čitalnico, ki je omogočila nastanek in razvoj slovenske igralske družine, ta pa je po prenehanju delovanja Dramskega skupa Istra, ob začetku prve svetovne vojne, prenehala delovati. Z ustanavljanjem kulturnih ustanov in zavodov v Kopru na začetku petdesetih let prejšnjega stoletja sta bili leta 1951 ustanovljeni tudi dve polpoklicni gledališči: Slovensko ljudsko gledališče in Teatro del Popolo, ki sta delovali v isti gledališki stavbi v Verdijeви ulici. Vendar sta morali tri leta pozneje, leta 1954, svoja vrata zapreti. Vzroki za to so bili različni, glavni povod pa je tičal v geopolitični spremembi; zaradi močne propagande se je v Italijo odselilo precej Italijanov, med njimi so bili tudi profesionalci iz italijanskega gledališča. Koper je tako šele leta 1954 dobil prvo slovensko poklicno gledališče, katerega življenjska doba je trajala le tri sezone. Kot razlog za ukinitvev je takratna oblast navajala zahteve novega zakona o standardih, ki bi omogočili verifikacijo. Zaradi finančnih razlogov temu menda niso mogli zadostiti in so gledališče razpustili.

1.4. Javni zavod Gledališča Koper Teatro Capodistria danes

Javni zavod Gledališče Koper Teatro Capodistria (v nadaljevanju Gledališče Koper) je začel delovati leta 2001 in po 44 letih v Kopru znova odprl pot poklicni gledališki dejavnosti.

Njegova osnovna dejavnost je umetniško ustvarjanje in poustvarjanje. Vanjo spada:

- priprava in uprizarjanje kakovostnih umetniških uprizoritev;
- skrb za trajno in nemoteno izvajanje programov in projektov ter njihovo posredovanje v lokalnem, regionalnem in mednarodnem prostoru ter zamejstvu;
- izmenjava gledaliških uprizoritev z drugimi gledališči;
- organiziranje gostovanj drugih gledališč in skupin iz domovine in tujine;
- spremljanje in uprizarjanje sodobnih, klasičnih in eksperimentalnih odrskih del;
- sistematično vzgajanje gledališkega občinstva z uprizarjanjem otroških in mladinskih predstav ter izdajanjem publikacije Svetilnik;
- izvajanje gledališkega pedagoškega programa in gledališke vzgoje ter afirmacija in širjenje gledališke kulture;

- organiziranje dveh festivalov: Primorskega poletnega festivala s programskima sklopoma Mladi PPF in Pri svetilniku v avgustu ter Festivala gledaliških predstav za »mularijo« Pri svetilniku.

Gledališče, ki vsako leto pripravi najmanj pet premiernih uprizoritev in je v preteklih letih kar polovico predstav odigralo na gostovanjih, si je v 21 letih delovanja v slovenskem kulturnem prostoru utrdilo sloves gledališča, odprtega za različne avtorske pristope in režiserske poetike. Njegov repertoar sestavljajo uprizoritve sodobnih in klasičnih besedil, predvsem komedij, ki jih zaznamujejo lokalna, sredozemska in dialektalna obarvanost, še posebej pa krstne uprizoritve slovenskih dramskih besedil, namenjene predvsem najmlajšim gledalcem.

Gledališče, v katerem ob številčno majhnem igralskem ansamblu (3 igralci, 2 igralki) pogosto nastopajo tudi gostujoči igralci, je do danes gostovalo na različnih slovenskih gledaliških festivalih, v gledališčih in na festivalih v nekdanjih jugoslovanskih republikah, v Italiji, Franciji, Romuniji in Argentini ter za svoje produkcije prejelo vidnejše festivalske nagrade in priznanja.

Gledališče Koper je organizator dveh festivalov (od leta 2010 otroškega Festivala za »mularijo« Pri svetilniku, od leta 2014 pa je tudi organizator Primorskega poletnega festivala), član Združenja regionalnih gledaliških festivalov s sedežem v Novem Sadu (RS) ter pobudnik iniciative o mediteranskem gledališču kot skupni platformi gledališč, ki delujejo na Jadranu.

Javni zavod Gledališče Koper Teatro Capodistria zagotavlja enakomerni razvoj gledališke dejavnosti in zdravo konkurenčnost v slovenskem kulturnem prostoru ter hkrati po več desetletjih omogoča lokalnemu prebivalstvu, otrokom in mladini redno in pestro gledališko ponudbo. Naloge gledališča so se z leti leta širile in nadgrajevale. Trenutno gledališče vsako leto izvede naslednji program:

- lastno kakovostno produkcijo (do šest lastnih uprizoritev za odrasle), vključeni večerni gledališki abonmaji za odrasle (štirje abonmaji, sedem predstav). Večerni abonmaji zajemajo tudi izbirne predstave, vsaj tri izmenjamo z drugimi gledališkimi hišami;
- lastno kakovostno produkcijo uprizoritev za otroke in mladino; vsako sezono najmanj dve uprizoritvi;

- koprodukcije s primorskimi in drugimi slovenskimi gledališkimi hišami ter nevladnimi/neodvisnimi gledališkimi skupinami;
- organizacijo Festivala gledaliških predstav za »mularijo« Pri svetilniku v septembru, oktobru (in novembru);
- organizacija Primorskega poletnega festivala;
- izvedbo dijaških abonmajev (dva abonmaja, pet predstav), ki se z izbranimi večernimi abonmajskimi predstavami navezujejo na obravnavano snov pri predmetu slovenski jezik v srednjih šolah ali obravnavajo teme, ki so blizu tudi študentom. Pri urah slovenskega jezika na Gimnaziji Koper sodelujemo z organiziranimi pogovori o ogledanih predstavah;
- otroški abonma Mavrična ribica, ki obsega sedem predstav za otroke od 5. do 10. leta starosti;
- abonma Mali oder, ki obsega pet otroških predstav za otroke od 3. do 7. leta starosti;
- gledališko ponudbo za otroke v zamejstvu. Predstave pripravljamo z mislijo, da bodo lahko gostovale na različnih prizoriščih v različnih krajih. Vsako leto pripravimo eno takšno predstavo;
- spremljanje in gostovanje izbrane produkcije istrskega gledališkega prostora (Koper, Reka, Pulj), s katero odpiramo večkulturno gledališko prakso;
- izdajanje revije Gledga s priložo Svetilnik; Gledga izhaja v sodelovanju z Obalnimi galerijami Piran, pri reviji Svetilnik kot soizdajatelj sodelujejo Pokrajinski muzej Koper in drugi javni zavodi za kulturo in izobraževanje slovenske Istre. Letno izide šest brezplačnih številčk za abonente in obiskovalce gledališča, Svetilnik pa brezplačno razdelimo osnovnošolcem Kopra in preostalih občin, ki pri projektu sodelujejo;
- mesečno objavo gledališke priloge Tantadruj (v sodelovanju s SNG Nova Gorica in SSG, Trst) v časniku Primorske novice;
- gledališko šola za osnovnošolce, srednješolce in odrasle (Gledališka šola Mavrična ribica, Gledališka šola Gledališka srečanja in Gledališki trening);
- komuniciranje in promocijo na spletni strani in družbenih omrežjih. V času covid-19 so to naše edine poti do občinstva. Pod ključnikom #gledaliscejedoma objavljamo posnetke naših predstav in oddajamo v živo;
- v sodelovanju z Radiem Slovenija enkrat mesečno pripravo različnih radijskih vsebin (branje poezije, romanov, radijske igre, zvočne knjige).

V dvajsetih letih delovanja je gledališče pripravilo **129 premiernih uprizoritev** (od tega skoraj polovico krstnih). Na matičnem odru je odigralo **1.342** predstav, na gostovanjih **2.336**, vse predstave Gledališča Koper pa si je na matičnem odru in na gostovanjih ogledalo **821.306** gledalcev.

Če bi k temu prišteli še vse obiskovalce gostujočih predstav, koncertov, okroglih miz in drugih dogodkov v (so)organizaciji Gledališča Koper ter bi gledališče v času epidemije svoj program lahko izvajalo s polno zmogljivostjo, bi skupno število obiskovalcev Gledališča Koper preseglo milijon.

Za svoje delo so ustvarjalci v Gledališču Koper prejeli več kot **70 skupinskih ali individualnih nagrad in priznanj**.

Gledališče Koper sredstva za delovanje dobiva:

- od Ministrstva za kulturo (za neposredne programske stroške);
- od Mestne občine Koper (plače, materialni stroški, investicije, PPF);
- od Občine Ankaran (po zakonu predpisan odstotek od proračuna MOK, PPF, Festival Pri svetilniku);
- od Občin Izola, Piran (za PPF);
- od Občine Sežana (za PPF in Festival Pri svetilniku);
- iz lastnih prihodkov (prodaja vstopnic, abonmajev, predstav, oddajanje prostorov);
- od sponzorjev.

1.5. Zakoni in pooblastila, v okviru katerih deluje Gledališče Koper

Gledališče Koper Teatro Capodistria je javni zavod, ki je bil ustanovljen z Odlokom o ustanovitvi javnega zavoda Gledališče Koper Teatro Capodistria (Uradne objave, 40/2003). Ustanoviteljica javnega zavoda je Mestna občina Koper. Gledališče kot javni zavod mora pri svojem delovanju upoštevati tudi določila Statuta Mestne občine Koper, ki se nanašajo na delovanje javnih zavodov. Javni zavod opravlja dejavnosti s področja gledališke dejavnosti in ustvarjalnosti kot javno službo.

Temeljna zakonodaja, ki ureja področje delovanja javnega zavoda, je:

- Zakon o lokalni samoupravi (Uradni list RS, št. [94/07](#) – UPB in spremembe ter dopolnitve), Zakon o zavodih (Uradni list RS, št. 12/91 in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o javnem interesu na področju kulture (Uradni list RS, št. 77/07 – UPB, in spremembe ter dopolnitve);
- Resolucija o nacionalnem programu za kulturo 2008–2011 (Uradni list RS, št. 38/2008)¹;
- Zakon o dostopu do informacij javnega značaja (Uradni list RS, št. [51/06](#) – UPB in spremembe ter dopolnitve);
- Splošna uredba o varstvu osebnih podatkov (GDPR) in Zakon o varstvu osebnih podatkov (Uradni list RS, št. [94/07](#) – UPB in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o avtorskih in sorodnih pravicah (Uradni list RS, št. [16/07](#) – UPB in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o varstvu dokumentarnega in arhivskega gradiva ter arhivih (Uradni list RS, št. [30/06](#) in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o obveznem izvodu publikacij (Uradni list RS, št. [69/06](#) in [86/09](#));
- Zakon o medijih (Uradni list RS, št. [110/06](#) – UPB in spremembe ter dopolnitve).

Temeljna zakonodaja, ki ureja področje financiranja in poslovanja javnega zavoda, je:

- Zakon o javnih financah (Uradni list RS, št. [11/11](#) – UPB in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o računovodstvu (Uradni list RS, št. [23/99](#) in spremembe ter dopolnitve);

¹ Resolucija o nacionalnem programu za kulturo 2021–2028 je v pripravi.

- Zakon o izvrševanju proračunov Republike Slovenije za leti 2022 in 2023 (Uradni list RS, št. [187/21](#) in [206/21](#) – ZDUPŠOP) oz. zakon, ki ureja izvrševanje proračuna za vsako posamezno proračunsko leto;
- proračun Mestne občine Koper za vsako posamezno proračunsko leto;
- Zakon o stvarnem premoženju države in samoupravnih lokalnih skupnosti (Uradni list RS, št. [11/18](#) in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o javnem naročanju – ZJN-3 (Uradni list RS, št. 91/15 in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – UPB in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. [13/11](#) – UPB in spremembe ter dopolnitve).

Temeljna zakonodaja, ki ureja področje delovnih razmerij v javnem zavodu, obsega:

- Zakon o delovnih razmerjih – ZDR-1 (Uradni list RS, št. [21/13](#), in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o sistemu plač v javnem sektorju (Uradni list RS, št. [108/09](#) – UPB in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o javnih uslužbencih (Uradni list RS, št. [63/07](#) – UPB in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o minimalni plači (Uradni list RS, št. [13/10](#), in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno (Uradni list RS, št. [32/14](#), in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o matični evidenci zavarovancev in uživalcev pravic iz obveznega pokojninskega in invalidskega zavarovanja (Uradni list RS, št. št. 111/13 in 97/14 in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o varnosti in zdravju pri delu (Uradni list RS, št. [43/11](#));
- Zakon o evidencah na področju dela in socialne varnosti (Uradni list RS, št. [40/06](#));
- Zakon o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju (Uradni list RS, št. [72/06](#) – UPB in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o pokojninskem in invalidskem zavarovanju (Uradni list RS, št. 96/12, in spremembe ter dopolnitve);
- Kolektivno pogodbo za negospodarske dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. [18/91-I](#), in spremembe ter dopolnitve);

- Kolektivno pogodba za kulturne dejavnosti v Republiki Sloveniji (Uradni list RS, št. [45/94](#), in spremembe ter dopolnitve);
- Kolektivno pogodbo za javni sektor (Uradni list RS, št. [57/08](#), in spremembe ter dopolnitve);
- Zakon o integriteti in preprečevanju korupcije (Uradni list RS, št. 69/11 – UPB in spremembe ter dopolnitve);
- Kodeks ravnanja javnih uslužbencev (Uradni list RS, št. [8/01](#));
- Merila in kriterije za zasedbo delovnih mest priznanih ustvarjalcev (Uradni list RS, št. [82/08](#));
- Pravilnik o merilih za doseganje naziva prvak in vrhunski glasbenik (Uradni list RS, št. [82/08](#)).

2. USMERITEV IN CILJI

2.1. Usmeritev

Gledališče Koper ima naloge, ki mu jih narekuje prostor, v katerem deluje. Gre za funkcionalno somestje Kopra, Izole, Pirana in Ankarana, ki so enovit prostor s skupno zgodovino in verjetno tudi skupno prihodnostjo. Strategija oziroma usmeritev mora skladno z veljavno zakonodajo in Nacionalnim kulturnim programom upoštevati zapisana izhodišča. Ker novega Nacionalnega programa za kulturo še ni, bo gledališče sledilo zapisanim usmeritvam Nacionalnega programa za kulturo 2014–2017 (ReNPK14-17), predvsem usmeritvi »oder kot zrcalo družbe in posameznika«.

Javni interes Republike Slovenije na področju uprizoritvene umetnosti zajema:

- produkcijo;
- postprodukcijo;
- mednarodno sodelovanje;
- razvoj in soobstoj raznolikosti umetniških izrazov in uprizoritvenih praks;
- pisanje in uprizorjanje nove slovenske dramatike;
- znanstveno, strokovno, praktično, avtorsko in kritiško refleksijo, ki upošteva najnovejše sodobne uprizoritvene prakse;
- ohranjanje, proučevanje in predstavitev dediščine s področja uprizoritvene umestnosti;
- informatizacijo in digitalizacijo, izobraževanje in usposabljanje;
- razvoj namenske infrastrukture in posodobitev opreme;
- vzpostavitev kakovostnega delovnega okolja za mlade, uveljavljajoče se ustvarjalce.

Poleg osnovne usmerjenosti gledališča pa Gledališče Koper sledi smernicam Istrske kulturne strategije Kultura.Pika za obdobje 2021–2030 (v sprejemanju). Svoj razvoj prepoznava znotraj njenih smernic, vizije in poslanstva:

- želimo omogočiti boljše pogoje za delo na področju mladinskega in otroškega gledališča;
- živeti v Istri sožitja in visoke kakovosti;
- kultura kot razvojna priložnost Istre.

Usmeritev in razvoj zahtevata analizo trenutnega stanja funkcionalnega somestja in strukturo prebivalstva. Iz tega sledijo usmeritve v razvoj vsebin, imanentnih temu prostoru:

- povečana produkcija vsebin za otroke in mlade, gledališki pedagoški programi, kulturna vzgoja kot ustvarjalna vzgoja in kot vzgoja za ustvarjalnost;
- spodbujanje kulturne raznolikosti;
- zagotavljanje dostopnosti kulturnih dobrin in pogojev za ustvarjalnost;
- izobraževanje za poklice v uprizoritvenih umetnostih;
- koprodukcije s slovenskimi gledališči, predvsem z zamejskim SSG, Trst in primorskim SNG Nova Gorica;
- sodelovanje z gledališči za otroke- LGL in LGM;
- koprodukcije z gledališči na območju nekdanje Jugoslavije;
- mednarodni program festivalov, predvsem poleti na zunanjih prizoriščih;
- sodelovanje z italijansko manjšino na vseh področjih delovanja (koprodukcije, gostovanja, pedagoške vsebine);
- podpiranje razvoja sodobne plesne dejavnosti in njeno vključevanje v program gledališča;
- ustvarjanje predstav, namenjenih gostovanju (smo gostujoče gledališče in bomo to tudi ostali).

Predvsem pa ostaja usmeritev in skrb repertoarnega gledališča:

- umetniška usmeritev, ki mora upoštevati domači ansambel in tehnične pogoje ter mora skrbeti, da se z repertoarjem razvija umetniška rast posameznika in gledališča v celoti;
- skrb za občinstvo. Repertoar mora nastajati z mislijo na večjezično in večkulturno družbo v smislu sistematičnega dviga splošnega okusa in »vzgoje občinstva«; prav tako pa z ozirom na občinstvo v širšem geografskem prostoru ter z mislijo na festivale doma in po svetu.

2.2. Cilji in ukrepi

Pri določanju ciljev in ukrepov je treba upoštevati usmeritev gledališča ter cilje in ukrepe, zapisane v Nacionalnem programu za kulturo 2014–2017, ki se neposredno nanašajo na gledališko produkcijo, in sicer *povečati dostopnost kakovostne gledališke produkcije*:

- ne povečati števila premier v produkciji javnih zavodov;
- povečati obseg postprodukcije na povprečno 20 ponovitev na produkcijo;
- načrtno vključevati gostujoče predstave v abonmajsko ponudbo in s tem povečati dostopnost kakovostne gledališke produkcije v mreži gledališč;
- načrtno spodbujati gostovanja in izmenjave najbolj kakovostnih domačih gledaliških stvaritev v tujini;
- podpirati projekte mladih producentov, avtorjev in režiserjev ter vključevati produkcije mladih ustvarjalcev;
- ciljno podpreti uvedbo abonmajev, ki zajemajo najbolj kakovostne produkcije več izvajalcev.

2.2.1. Cilj: Uprizarjati umetniško vznemirljive predstave

Ukrepi:

- na repertoar uvrščati klasično ter sodobno svetovno in domačo dramatiko;
- skrbeti za ravnotežje med tujimi in domačimi dramskimi besedili, med sodobnimi in klasičnimi;
- skrbeti za prenos *commedie del arte* in italijanskih avtorjev v slovensko okolje;
- skrbeti za slovensko dramatiko;
- ob izbiri režiserjev skrbeti za inovativnost in kakovostno delo z ansamblom;
- načrtno skrbeti za razvoj in rast igralcev;
- ustvarjati predstave za otroke in mladino;
- odpirati možnosti mladim gledališkim ustvarjalcem, ki so izšli iz tega okolja, in tudi drugim;
- zmanjšati kadrovske podhranjenosti umetniškega ansambla.

Kazalniki:

- uravnotežen repertoar (vsako drugo sezono novo slovensko besedilo – noviteta);
- število pozitivnih kritik (v upanju, da se število kritičkih zapisov poveča, vsaj štiri od šestih kritičko pozitivno ocenjeni);
- enakomerna razdelitev vlog (dve do tri vloge v sezoni, med njimi tudi velike);
- izbira režiserjev in njihovih sodelavcev (poleg hišnega režiserja, izbira uglednih režiserjev z zgrajeno umetniško estetiko ali mladih nadarjenih režiserjev);
- število predstav za otroke (vsako leto najmanj dve);
- nove zaposlitve (manjkajo nam vsaj trije mladi igralci, inspicient-rekviziter in še en lučni tehnik);
- potreba po zaposlitvi programskega direktorja gledališča.

Čas izvedbe: 2022–2026

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev

2.2.2. Cilj: Povečati dostopnost gledališke produkcije**Ukrepi:**

- optimalno načrtovanje premiernih uprizoritev;
- 20 ponovitev na produkcijo;
- načrtno ustvarjanje »železnega repertoarja« predstav (tudi otroških);
- načrtno povečevati število gledalcev;
- načrtno povečevati otroško in mladinsko občinstvo;
- načrtno skrbeti za razvoj pedagoške dejavnosti in vzgojo gledališkega občinstva;
- načrtno spodbujati gostovanja in izmenjave s preostalimi gledališči;
- načrtno spodbujati koprodukcije z gledališči iz tujine in gostovanja kakovostnih predstav iz tujine;
- načrtno spodbujati sodelovanje z drugimi javnimi zavodi in NVO.

Kazalniki:

- število premier (do šest premier letno – dve otroški);
- število predstav (vsaj 160, na domačem odru vsaj 80 in 80 na gostovanju);
- število koprodukcij (vsako leto vsaj ena);
- število mednarodnih gostovanj (vsako leto vsaj dve);
- število gostovanj po Sloveniji (2021–62, 2026–80);
- število gledalcev gledaliških predstav (2021–16.000, 2026–32.000);
- število obiskovalcev vseh nekomercialnih prireditev (2021–19.000, 2026–50.000);

Čas izvedbe: 2022–2026

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev

2.2.3. Cilj: Razvijati festival gledališča za »mularijo« Pri svetilniku v pokrajinsko gledališče za otroke – Vzpostavitev pokrajinskega gledališča za otroke in mlade »Pri svetilniku«

Dostopnost kulturnih vsebin je vpisana v vse kulturne strateške dokumente; za področje gledališča za otroke in mlade dostopnost razumemo kot civilizacijsko zavezo in neodtujljivo pravico, ki je opredeljena v 31. členu Konvencije o otrokovih pravicah (resolucija OZN št. 44/25 z 20. novembrom 1989), v kateri je v 2. odstavku zapisano:

»Države pogodbenice spoštujejo in podpirajo otrokovo pravico polno se udeleževati kulturnega in umetniškega življenja in spodbujajo zagotavljanje ustreznih in enakih možnosti kulturnega, umetniškega, razvedrilnega in pristočnega udejstvovanja.«

Dvajsetletno uspešno delo Gledališča Koper na področju gledaliških predstav za otroke, nagrade na festivalih in številno otroško občinstvo v Istri potrjujejo nujnost ustanovitve Gledališča za otroke Pri svetilniku, ki naj deluje v okviru Gledališča Koper ter tako racionalizira tehnične in kadrovske potrebe, ki jih tak samostojni organizem potrebuje.

Da so potrebe gledališkega programa za otroke na območju z 90.000 prebivalci velike in da je prav, da imajo vsi otroci v Istri enake možnosti, ni treba posebej poudarjati; prav tako pa, da mora Festival gledaliških predstav za mularijo Pri svetilniku – ki je v desetih letih prerasel v osrednje gledališko dogajanje za vrtčevske in osnovnošolske otroke v Istri – prerasti v festival, ki bo sestavni del Gledališča za otroke Pri svetilniku ter bo mlademu občinstvu poleg domačih predstav in predstav drugih slovenskih gledališč ponudil še predstave iz tujine, zaradi jezika predvsem Hrvaške in Italije, s katerima si deli isti kulturni in geografski prostor.

Festival skupaj s svojo poletno edicijo traja dva meseca: v septembru in oktobru (ali novembru) ter v avgustu na zunanjih prizoriščih.

Statistični podatki 9. Festivala Pri svetilniku za 2019: dve gledališki premieri, 46 predstav in 34 spremljevalnih vsebin ter 8900 obiskovalcev.

Ukrepi:

- v repertoar uvrščati klasično in sodobno literarno produkcijo za otroke;
- vključevanje otroških plesnih predstav;
- skrb za izbiro kakovostnih režiserjev in sodelavcev z občutkom za otroško občinstvo;
- razvijanje obstoječe pedagoške dejavnosti;
- razvijanje modela majhnih gostujočih predstav za odre v zaledju;
- povezovanje s preostalimi javnimi zavodi v MOK in v Istri pri oblikovanju pedagoškega programa in publikacije Svetilnik (Pokrajinskega muzeja Koper, Pokrajinskega arhiva Koper, Italijanske skupnosti Giuseppe Tartini Piran, Osrednje knjižnice Srečka Vilharja Koper, Italijanskega središča Carlo Combi Koper, Zavoda za razvijanje filmske kulture Ljubljana Kino Otok, Pomorskega muzeja "Sergej Mašera" Piran in Znanstveno-raziskovalnega središča Koper);
- dejavno sodelovanje s Skupnostjo Italijanov Koper-CAN Capodistria;
- dejavno sodelovanje z Aktivom ravnateljev OŠ slovenske Istre in z Aktivom ravnateljev vrtcev Primorske;
- Dejavno sodelovanje in ustvarjanje novih programov z UP Pedagoška fakulteta;
- nadaljevati s poletno edicijo festivala Pri svetilniku v avgustu;
- dejavno povezovanje pri zagotavljanju otroškega programa z Avditorijem Portorož (Gledališče Tartini) in CKŠP Izola;

- povezovanje z gledališči za otroke doma in v tujini – vzpostava mednarodnega programa na Festivalu v avgustu;
- promocija otroških predstav v tujini;
- skrb za kakovostno likovno podobo gledaliških vsebin;
- novo delovno mesto – igralec;
- novo delovno mesto – rekviziter-inspicient;
- izobraževanje umetniškega ansambla za podajanje pedagoških vsebin;
- ocenjevanje predstav po izboru občinstva in določitev najboljše predstave festivala.

Kazalniki:

- izvedba letnega programa in poletnega ter jesenskega festivala na podlagi umetniške usmeritve Gledališča za otroke Pri svetilniku;
- vsako drugo leto vsaj eno slovensko besedilo za otroke;
- vsako drugo leto vsaj ena plesna predstava za otroke;
- povečanje pedagoških vsebin vsaj za tri nove sklope v času izvedbe;
- ohranjati število izdaj publikacije Svetilnik;
- pridobitev sredstev iz EU (petletni projekt);
- organizacija predstav v občinah slovenske Istre in Krasa (vsaj 30);
- povečanje otroškega občinstva;
- povečanje števila šol, ki redno obiskujejo gledališče;
- povečanje števila pogovorov o predstavi;
- povečanje števila gledaliških delavnic;
- oblikovanje strokovnega telesa, v katerem so učitelji in gledališki pedagogi;
- izpeljava sklepnega dne festivala in podelitev nagrade najboljši predstavi po izboru otrok;
- povečanje števila otrok v gledaliških šolah in gledališkem treningu;
- povečanje števila mednarodnih projektov in gostovanj na festivalu (vsaj eden v začetku);
- vzpostavitev novih delovnih mest (za izvedbo programa tri igralce in inspicienta-rekviziterja).

Čas izvedbe: 2022–2026

Ocena finančnih sredstev: pridobiti je treba dodatna sredstva pri MzK, občinah slovenske Istre in Krasa, ter sponzorska sredstva za izpeljavo projekta.

Sicer je treba projekt izpeljati z razpoložljivimi sredstvi.

Vir financiranja bo prav gotovo tudi MzK, ki bo v novem otroškem gledališču prepoznalo razvojno os Koper–Ljubljana–Maribor. Gledališče za otroke je zdaj zgolj v Ljubljani (lutkovno in dramsko) in v Mariboru (lutkovno).

Viri financiranja naj se zagotovijo predvsem iz proračuna istrskih občin. Sredstva v višini treh (3) igralskih plač in inspicienta-rezviziterja naj zagotovijo MOK ter Občine Piran, Izola in Ankaran. Tako se igralski ansambel poveča in doseže svojo, pred dvajsetimi leti predlagano normo. Predvsem pa se zaposleni igralec gledališču veliko bolj »izplača«, saj igra v okviru svojih delovnih obveznosti vse leto in vsak dan. Gostujoči igralec ni le dražji, ampak razpolaga sam s svojim časom, kar ni vedno usklajeno s potrebami gledališča. Zato je spet dražji.

Občine tako dobijo deset brezplačnih predstav ali ponovitev za otroke in mladostnike v eni sezoni. Predstave bodo mobilne in se bodo po potrebi (covid) uprizarjale na šolskih dvoriščih.

V svoj program jih dodajajo krajevni kulturni domovi ali šole.

2.2.4. Cilj: Povečati prepoznavnost v Sloveniji in v mednarodnem okolju – Primorski poletni festival (PPF)

Ukrepi:

- omogočiti kakovosten gledališki, glasbeni in plesni program na zunanjih prizoriščih v poletnih mesecih v vseh občinah slovenske Istre;
- omogočiti gostovanja tujih gledaliških predstav, ki se lahko prilagodijo zunanjemu prizorišču;
- promocija večkulturnega prostora Istre;
- doseči mednarodno prepoznavnost festivala;
- omogočiti bogat spremljevalni program;
- omogočiti razvoj vsebinskega sklopa Mladi PPF;
- omogočiti mednarodno sodelovanje gledaliških in filmskih akademij znotraj Mladi PPF;

- mednarodno sodelovanje s podobnimi festivali v Italiji, Hrvaški in preostalih državah nekdanje Jugoslavije ter sredozemskega bazena;
- mednarodne koprodukcije;
- promocija kulturnega turizma;
- delovanje Multimedijskega centra v Gledališču Koper;
- novo delovno mesto: organizator-producent (vodja festivala);
- novi delovni mesti: lučni tehnik in odrski delavec.

Kazalniki:

- izvedba programa v poletnih mesecih junij, julij in avgust;
- izvedba programa v štirih občinah slovenske Istre in Sežane;
- število dogodkov (2021 – 73);
- število gostujočih predstav iz tujine (vsaj tri);
- število festivalskih premier (vsaj ena);
- število dogodkov na Mladi PPF (od tega vsaj trije v sodelovanju z multimedijskim centrom);
- število mednarodnih gostovanj na Mladi PPF (vsaj tri)
- število dogodkov v Piranu in Portorožu (sodelovanje z Avditorijem Portorož);
- število dogodkov v Izoli (sodelovanje s CKŠP);
- število dogodkov v Ankaranu;
- število dogodkov v sodelovanju s Samoupravno skupnostjo italijanske narodnosti;
- število dogodkov z Zavodom za mladino, kulturo in turizem Koper (Dvorana sv. Frančiška in drugod);
- število dogodkov v sodelovanju s preostalimi izvajalci kulturnih programov na področju kulture v Istri;
- število medijskih objav;
- ustvarjanje novih delovnih mest.

Čas izvedbe: 2022–2026

Ocena finančnih sredstev: Pridobivanje in povečanje sponzorskih sredstev in sredstev iz proračuna MOK, Občine Piran, Občine Izola, Občine Ankaran in MzK pa tudi preostalih primorskih občin, ki se počasi povezujejo z Istro. Leta 2021 se je priključila Občina Sežana. Sicer v okviru razpoložljivih sredstev.

Ob dvajsetletnici PPF (2014) je Gledališče Koper prevzelo organizacijo in tehnično podporo festivala, odgovorno pa je tudi za njegovo vsebinsko podobo.

Gre za ambientalni festival slovenske Istre, ki v času uporabe predvsem zunanjih prizorišč dobiva malone najpomembnejšo vlogo pri oblikovanju programa gledaliških in preostalih kulturno-umetniških prireditvev. Žal pa je festival prerasel organizacijske zmožnosti gledališča, saj ga trenutno število zaposlenih organizira na robu svojih fizičnih in psihičnih sposobnosti.

V Istri je gostota kulturnih institucij glede na primerljive pokrajine in regijsko-upravne enote sorazmerno skromna. Ob tem dejstvu se pojavlja tudi vprašanje, kako to, da državni organi, še posebej do umetniških in prireditvenih ustanov v slovenski Istri, ne v ustanoviteljskem, kot tudi ne v finančnem in razvojnem smislu, ne zadovoljijo potreb, ki jih ima ta strateško, politično in kulturno pomembna regija. Tovrstna neobčutljivost v morda najbolj občutljivem, večnacionalnem kulturnem prostoru v Sloveniji, ki leži na stičišču romanskih in slovanskih kultur, meji na Italijo in Hrvaško ter ima nedvomno razvojne potencialne, je lahko tudi usodna. Da bi lahko presegli obstoječe stanje, ki ga zaznamujejo razdrobljenost in razpršenost, neuravnoteženost med povpraševanjem in ponudbo ter izrazita lokalizacija in specializacija javnih kulturnih servisov, predlagamo sistemske rešitve, ki bi s pomočjo države, lokalnih skupnosti in zasebnega kapitala slovensko Istro (spet) naredile za eno pomembnejših središč na Slovenskem; s posebnim poudarkom na raznolikosti ponudbe, vpetosti v širši slovenski kulturni prostor in v mednarodne mreže ter na koordiniranem zadovoljevanju kulturnih potreb.

Gledališče Koper je v svojem dvajsetletnem delovanju ugotovilo, da sta delovanje in delokrog presegla preozko zasnovano poslanstvo javnega zavoda. Zavoda torej, ki z obsegom in dometom svojih programov ne zadovoljuje le kulturnih in turističnih potreb lokalnega in širšega, regionalnega prebivalstva, temveč celotne Slovenije in obmejnih regij sosednjih držav. Ker se je v bližnji zgodovini v povezavi z zavodom, pa tudi z različnimi nesistemskimi rešitvami in predlogi, večinoma reševalo le posamične vidike delovanja kulturnih institucij v slovenski

Istri, menimo, da bi po predhodni odločitvi javnih oblasti bilo nujno vzpostaviti institucijo, ki bi bila sposobna zadostiti interesom javnosti, kulturne politike in zasebnih vlagateljev. Ne le zaradi načela decentralizacije kulturnih dobrin in skladnega regionalnega razvoja, ampak predvsem zato, da bi dokazala, da je povezovanje kulturnih ustanov nujno, prav toliko kot njihova notranja preobrazba. Prepričani smo, da je kakovostni preskok nujen, da ozkogledno obravnavanje kulture ne pelje nikamor in da so javne oblasti dolžne upoštevati razvojni potencial visokokakovostnih kulturnih vsebin v slovenski Istri. Navsezadnje tudi zato, ker je prav »Istra« ena redkih slovenskih regij, ki nima svoje državno pomembne umetniško-prireditvene ustanove.

PPF mora nadgraditi svoje delovanje v smeri samostojne institucije oziroma v smeri krepitev kadrovskih in finančnih potencialov.

2.2.5. Cilj: Ureditev infrastrukture v upravljanju

Ukrepi:

- vzpostaviti letno prizorišče na Martinčevem trgu v Kopru;
- z ustanoviteljico najti primeren fundus za kostume in ga ustrezno opremiti;
- podaljšanje pogodbe z ustanoviteljico za obstoječi fundus na Martinčevem trgu;
- ureditev in posodobitev prostorov za shrambo rekvizitov v prizidku velike dvorane;
- ustanoviteljico znova opozoriti na prostorske težave z delavnico in hrambo scenografij, v velikosti vsaj 600 m², ter pridobitev brezplačnih prostorov;
- urediti nadstrešek na pročelju gledališke hiše;
- prebeliti vse gledališke prostore;
- urediti dovoz za kamione do zadnjega vhoda gledališča.

Kazalniki:

- vzpostavljeno in urejeno letno prizorišče;
- urejena pogodba za obstoječi fundus;

- urejena in obnovljena rekvizitarna v prizidku;
- prebeljeni prostori;
- popravljen in adaptiran nadstrešek;
- nov brezplačen gledališki fundus v bližini gledališča;
- novi brezplačni prostori za delavnico in hrambo scenografij;
- urejen dovoz za kamione do gledališča.

Čas izvedbe: 2022–2026

Ocena finančnih sredstev: v okviru razpoložljivih sredstev

Gledališče Koper ima v upravljanju:

- **Veliki oder**

Glavno prizorišče za uprizarjanje gledaliških (dramskih, lutkovnih, eksperimentalnih) predstav in izobraževalnih delavnic je dvorana z 268 sedeži, kar pomeni, da gre (v slovenskem merilu) za manjšo gledališko dvorano, ki s svojimi odrskimi in avditorijskimi gabariti ne dopušča uprizarjanja večjih gledaliških del. To dejstvo in veliko povpraševanje po predstavah silita gledališče v oblikovanje komorno zasnovanega repertoarja.

- **Mali oder**

Gledališče je v preteklih sezonah tehnično in vsebinsko uredilo malo dvorano z 80 sedeži (prenova iz sejne dvorane v učilnico in večnamensko dvorano 2007, tribuna 2011, zastor 2013, odrski portal 2013, stranska kritja 2014). Namenjena je otroškim interaktivnim predstavam, izobraževalnim delavnicam in komornim gledališkim predstavam ter gostovanjem manjših predstav iz drugih gledališč.

Skupna velikost dvoran je 3.524 m² (od tega meri veliki oder 132 m² – velikost odra 11 x 12 m, mali oder 200 m² – velikost odra 7 x 5 m), ponuja predvsem s heterogenostjo dvoran široko paleto možnosti, ki še niso izkoriščene v celoti.

- **Gledališki fundus**

V dvajsetih letih delovanja Gledališča Koper Teatra Capodistria je gledališki fundus (prostor, namenjen skladičenju in hrambi kostumov) prerasel obstoječe prostorske zmogljivosti fundusa na podstrešju gledališča, zato je MOK v začasen in brezplačen najem gledališču oddala prostore v palači na Vergerijevem trgu 3 v Kopru. Zaradi njene obnove je gledališče moralo prostore junija 2021 zapustiti in fundus preseliti v prostore MOK na Martinčevem trgu v Kopru. Pogodba z MOK se je iztekla konec leta 2021, Gledališče Koper je zato MOK prosilo za podaljšanje brezplačnega najema. Na odgovor še čaka.

Začasni fundus je priročen in primeren le v času vsakoletnega Primorskega poletnega festivala, saj glavnina festivalskih dogodkov poteka prav na Martinčevem trgu, za vsakdanje potrebe gledališča pa je odročen (od gledališča je oddaljen 250 m) in težko dostopen (stopnice, 2. nadstropje). Primernejši bi zato bili prostori v sedanjem Domu mladih tehnikov, o katerih smo se s predstavnicama ustanovitelja že pogovarjali.

- **Gledališke delavnice**

V dvajsetih letih delovanja je gledališče preraslo tudi obstoječe prostorske zmogljivosti v matični hiši za izdelavo in hrambo scenografij ter materiala za njeno izdelavo, zato je v sezoni 2008/2009 od MOK v brezplačen najem dobilo del pritličnih prostorov v palači De Belli na Cankarjevi ulici v Kopru. Ker je zgradba zamenjala lastnika, bo gledališče moralo poiskati nove prostore za delavnice in skladišče. Gledališče Koper je prostorskih problemih že obvestilo ustanoviteljico in še čaka na rešitev težav.

- **Zunanje razstavišče – Galerija Luke Koper**

Gledališče ureja 5 razstav na leto (in skrbi zanje) na zunanjem razstavišču pri pomorskem terminalu. Sredstva za razstave Gledališče Koper pridobiva od sponzorjev.

3. SMOTRI, MERILA IN KAZALNIKI USPEŠNOSTI

	SMOTER	MERILO USPEŠNOSTI
1.	Ustvarjati kakovostne predstave	Pozitivna kritiška presoja
2.	Ustvarjati kakovostne otroške predstave	Pozitivna kritiška presoja
3.	Dober pedagoški program	Širjenje programov in vsebin
4.	Spremljati svetovno dramatiko	Vsako drugo leto noviteta
5.	Spodbujati domačo ustvarjalnost	Domači ustvarjalci in nova dramska besedila
6.	Skrbeti za prepoznavnost Gledališča Koper	Na gostovanju 80 predstav letno
7.	Skrbeti za rast predstav in števila gledalcev	160 predstav in najmanj 30.000 gledalcev letno
8.	Oblikovati raznolik repertoar	Uravnoreženo razmerje med klasičnimi besedili, sodobno dramatiko, komedijo in dramo
9.	Skrbeti za likvidnost in lastni dohodek	Ustvariti najmanj 15 % lastnega dohodka
10.	Omogočiti osebni razvoj zaposlenih	Zadovoljstvo zaposlenih

Ker so samo tisti smotri dobri, ki so merljivi, smo poskušali poiskati najbolj absolutna merila in standarde uspešnosti.

Ustvarjati kakovostne predstave je najpomembnejši smoter. Kakovostne predstave pomenijo uresničitev širšega interesa države po spodbujanju domače ustvarjalnosti in spremljanju svetovne dramatike ter po kakovostnem razvoju gledališča. Ker je za MzK glavni kriterij za presojo kakovosti mnenje strokovne javnosti, so za merilo uspešnosti določeni kritiški zapisi. Ta smoter zadovoljuje tudi interese ustanoviteljice MOK, ki si želi, da gledališče kakovostno raste in se razvija. Z dobrimi predstavami se zadovolji interes občinstva in strokovne javnosti, hkrati to pomeni ugled gledališča in vodstva, posledično pa tudi ugled sponzorjev, ki so predstavo ali festival podprli.

Drugi in tretji smoter sta za okolje s komaj dvajsetletno neprekinjeno tradicijo profesionalnega gledališča življenjsko pomembna. Interes šol, vrtcev, srednjih šol in staršev govori o kakovostnih predstavah in programih, ustvarja zavedanje o potrebnosti gledaliških vsebin za dvig kakovosti življenja, socialne kohezivnosti in razvoja zavesti. Vse to zadovoljuje interes občine ustanoviteljice, strokovne javnosti in občinstva.

Četrty in peti smoter sta podobna. Spodbujanje domače ustvarjalnosti (pisanje slovenskih besedil in vse preostalo gledališko ustvarjanje samozaposlenih ustvarjalcev) zadovoljuje

interes države in strokovne javnosti, prav tako pa interes odjemalcev po slogovno in zvrstno raznolikih predstavah. Enako za spremljanje svetovne dramatike.

Šesti smoter zadeva interese MzK in tudi MOK. Prepoznavnost gledališča v slovenskem prostoru pomeni, da so predstave kakovostne ter slogovno in zvrstno raznolike. Gledališče nosi dober glas o občini.

Sedmi smoter je pomemben za doseganje ciljev gledališča, z doseganjem tega smotra gledališče zadovoljuje interese MzK, MOK in vodstva, prav tako to pomeni več dela za zunanje sodelujoče, samozaposlene in študente. Prav zato zadovolji tudi strokovno javnost.

Z osmim smotrom gledališče zadovolji predvsem interes svojih obiskovalcev, domačih gledalcev in kupcev predstav, ki imajo tako večjo izbiro. Prav zato dobijo delo različni ustvarjalci – nekateri so bolj dramsko, drugi komedijsko usmerjeni.

Posledično je zadovoljna tudi strokovna javnost.

Doseganje devetega smotra zadovoljuje interese vseh v interesnih menjalnih razmerjih – MOK, MzK, vodstvo, zaposlene, neodvisne gledališke ustvarjalce in samozaposlene, sponzorje, dobavitelje. MOK in MzK od gledališča pričakujeta ohranjanje plačilne sposobnosti in likvidnosti ter ustvarjanje vsaj 15 % lastnih dohodkov. Tukaj se pridobitna in nepridobitna organizacija močno razlikujeta v smotrih: smoter nepridobitne dejavnosti (gledališča) je poslovati s »pozitivno nulo«. Povečevanje programov in s tem lastnih sredstev pomeni povečevanje ugleda vodstva, saj iz tega lahko sklepamo, da organizacija vodi pravo politiko in je zanimiva za odjemalce. Večja lastna sredstva pomenijo plačilno sposobnost in likvidnost in so pomembna tudi za neodvisne gledališke ustvarjalce, saj to pomeni, da bodo za svoje delo plačani, in za dobavitelje, ker to pomeni redno plačilo.

Deseti smoter je najpomembnejši. O tem sem prepričana po dolgih letih dela v gledališču. Motiviran in zadovoljen, prav tako solidaren in »ekipni igralec« večkrat premosti vrzel podhranjenosti in usodnih sprememb. Ker je stalna javna služba danes redkost, nezadovoljni zaposleni službe ne bodo zamenjali in fluktuacije zaposlenih ne moremo jemati za standard o uspešnosti. Zato je merilo vzdušje v kolektivu. Dobro vzdušje omogoči izpolnjevanje normativov in kakovostne predstave.

Če so smotri dokaj dobro usklajeni med sabo in hkrati tudi z vizijo, potem njihovo uresničevanje pomeni udejanjanje vizije gledališča.

Z doseganjem vseh smotrov, ki so usklajeni z vizijo, pomeni, da gledališče pokriva vse ključne vidike:

- kako naj ustrežemo svojim lastnikom (ustanoviteljem);
- kako naj ustrežemo svojim odjemalcem;
- kako naj rastemo in se spreminjamo, da bomo uresničili svojo vizijo.

3.1. Kazalniki uspešnosti

Gledališče svojo uspešnost meri:

- s številom obiskovalcev;
- s številom odigranih predstav;
- z dobrimi strokovnimi kritikami in strokovnimi besedili v medijih;
- z udeležbo na pomembnih domačih in tujih festivalih;
- z nagradami, ki jih za svoje delo prejmejo člani umetniškega ansambla ali gledališče v celoti;
- s številom sponzorjev in donatorjev;
- z lastnim dohodkom;
- s številom šol, srednjih šol, vrtcev, ki so vključeni v njegov pedagoški program;
- s številom medijskih objav;
- s številom povezav (koprodukcij) z drugimi gledališči doma in v tujini;
- s številom študentov na umetniških akademijah, ki prihajajo iz gledaliških šol Gledališča Koper;
- s številom ogledov spletnih predstav in oddaj (covidno obdobje).

3.1.1. Analiza kazalnikov uspešnosti

a) Priložnosti

Notranje prednosti:

- vizija in smotri, ki zadovoljujejo širok krog udeležencev;
- ugled gledališča;
- dobra sredstva gledališča – stalni dotok finančnih sredstev, delovno okolje in strokovno usposobljen kader (znanje, zmožnosti);
- geografska lega: edino profesionalno gledališče v Istri.

Zunanji izzivi:

- sprememba zakonodaje, ki bo omogočila boljšo urejenost organizacije, novo financiranje in možnost za motiviranje zaposlenih;
- sprememba zakonodaje, ki bi uveljavila večletno financiranje;
- ustanovitev istrske pokrajine ali regije;
- strategija razvoja istrskih občin (nov dotok prebivalcev).

b) Težave

Notranje slabosti:

- finančna podhranjenost gledališča;
- kadrovska podhranjenost gledališča;
- premalo predstav zahtevnejšega žanra;
- premalo dvoran za vaje;
- neurejen status skladišč, delavnic, fundusa.

Zunanje slabosti:

- bližina velikih središč s konkurenčno dejavnostjo v Italiji in na Hrvaškem;
- neurejen pravni status financiranja s strani MzK;
- komercialne predstave komercialnih gledališč;
- nadaljevanje gospodarske krize in pandemije.

Ker je bilo gledališče v času pandemije koronavirusa za javnost kar sedem mesecev zaprto, zaradi česar smo na letni ravni prodali manj vstopnic, imeli manj obiskovalcev, nismo gostovali, prav tako zaradi zaprtja dvoran nismo sodelovali na festivalih, bi končni »obračun« po zgoraj navedenih parametrih izkazal »negativno bilanco«. Zato je ključno, da okolje, kljub težavam, razume gledališče kot nujno potrebno ustanovo za rast in razvoj prostora, v katerem živimo, in mu pomaga po svojih močeh. Gledališče Koper je nastalo v konjunkturi, zato je tudi delež honorarjev in plačil za delo iz naslova lastnih sredstev izjemno visok in ga gledališče v času krize skoraj ne zmore več.

Če bo za stabilnost gledališke hiše potrebno zmanjševanje števila predstav in dogodkov, ker je trg tako zelo upadel, to ne bo pokazatelj njegove neuspešnosti.

Naslednji ukrep je izrazita komercializacija programa, kar gledališče nujno vodi k manj zahtevnim nalogam, ga izvzema iz mreže slovenskih gledaliških hiš ter seveda iz festivalskega okolja; kar se lahko oceni kot največjo neuspešnost in konec profesionalnega gledališkega dela.

PRILOGA 1

KADROVSKA STRUKTURA GLEDALIŠČA KOPER TEATRA CAPODISTRIA

Gledališče Koper ima sistematiziranih 26 delovnih mest:

Direktor: 1

Splošni oddelek: 4

Umetniški oddelek: 8

Tehnični oddelek: 10

Pedagoški oddelek: 0

Zasedenih delovnih mest v letu 2021 je 23.

Umetniški ansambel sestavlja 5 igralcev, režiser, dramaturg in scenograf specialist. Povprečna starost igralca je 37 let. Povprečna obremenitev obsega 100 nastopov na leto in 3 nove študije na sezono. Številčno stanje je premajhno za resno in redno produkcijo gledališča mestnega tipa, intenzivno produkcijo otroških predstav in igranja v poletnem času. Zato vsako sezono za nove projekte angažiramo vsaj 10 zunanjih igralcev. Zunanji igralci zelo obremenijo poslovanje gledališča, saj njihove pogodbe pokrivamo iz naslova trga ali z različnimi začasnimi rešitvami.

Ansambel nujno potrebuje še 3 igralce (moški igralci) za normalno delo, ki je po času pandemije koronavirusa še obsežnejše. Predvsem bodo igralci potrebni pri ustanavljanju gledališča za otroke, saj s prihodkom za otroške vstopnice nikakor ne pokrijemo honorarnih sodelujočih. Zadrega je tudi zaradi razpoložljivosti časa zunanjih sodelavcev, kar bistveno ovira racionalno postavljanje mesečnega plana.

Gostujoči igralec je mišljen kot nekdo, ki ga ansambel ne premore (vrhunski igralec za izredno težko vlogo, igralec z znanjem in veščinami, ki niso običajni, tujejezični igralec, starejši igralec ali igralka), nikakor pa ne smejo biti gostje mladi igralci, ki jih gledališče angažira za tri do štiri vloge v več zaporednih sezonah. To se že izkazuje kot potreba po stalnem angažmaju.

Sploh je to koristno in pametno, če je igralec za svoje delo dobro ocenjen v strokovni javnosti, izhaja iz slovenske Istre (ni ogromnih potnih stroškov) in ga je to okolje izoblikovalo. Tako se izognemo tudi vseobsegajočemu prekariatu.

Takšne zaposlitve dvigujejo samozavest okolja in pripadnost domačemu gledališču.

Ukrep: Za izvajanje povečanega programa otroških predstav na območju slovenske Istre potrebujemo zavedanje, da moramo vsi skupaj omogočiti 3 delovna mesta – igralec.

Za potrebe ustvarjanja vseh teh številnih produkcij in programov bi morala ustanoviteljica prepoznati potrebo po umetniškem vodji gledališča.

Tehnično ekipo sestavljajo tehnični vodja VI, odrski mojster VI, scenski garderober V, tehnolog VI, lučni tehnik, oblikovalec zvoka in video opreme, oblikovalec multimedije, mojster luči, frizer lasuljar masker IV in scenski delavec III.

Tako sestavljena tehnična ekipa ne zadošča za normalen potek delovanja hiše kot prireditvenega prostora in hkrati gledališča z redno in obvezujočo gledališko produkcijo. Potrebovali bi vsaj še rekviziterja-inspicienta, odrskega delavca in lučnega tehnika.

Da pa bi potencialni zaposleni lahko primerno opravljali svoje delo, gre za deficitarne poklice, mora gledališče zanje izvesti šolanje in delavnice.

Žal tudi zunanjih sodelavcev, ki bi lahko strokovno opravljali te naloge, ni.

Ukrep: Ustanoviteljica MOK bo morala v srednjeročnem načrtovanju nameniti dodatna sredstva za izvajanje teh služb predvsem v luči povečane izvedbe Festivala za mularijo Pri svetilniku in PPF.

Obstoječa delovna mesta ob upokojevanji pa nadomestiti z novimi kadri.

Splošni oddelek sestavljajo direktorica in umetniška vodja, pomočnica direktorice za program, organizatorica in gledališka pedagoginja (v eni osebi), vodja stikov z javnostjo, poslovna sekretarka ter organizator izvedbe.

Za vodenje PPF bi potrebovali vodjo festivala kot organizatorja-producenta festivala. Prav tako bi sodeloval pri organizaciji Festivala Pri svetilniku in izvedbah vseh pedagoških vsebin. Delo dveh služb: organizacijo in pedagoško delo opravlja zdaj ena oseba.

Ukrep: Občine slovenske Istre bi se morale v skupni zavezi po opravljanju javne službe za PPF odločiti tudi za financiranje zaposlitve za vodjo festivala.

Gledališču naj pri nalogah splošnega sektorja pomagajo delavci na javnih delih in študentskih obveznih praksah.

Pedagoški oddelek ima le enega pedagoga andragoga, ki najema zunanje mentorje za izvedbo pedagoškega programa, saj je e-ta preobsežen za enega mentorja. Če bodo naša prizadevanja za ustanovitev pokrajinskega gledališča za otroke in mlade Pri svetilniku obrodila sadove, bomo iz sedanjih mentorjev ustvarili nove kadrovske potenciale.

Ukrep: izobraževanje umetniškega ansambla in za izvajanje pedagoških vsebin, izobraževanje zunanjih sodelavcev za izvajanje pedagoških vsebin in kulturno-umetniške vzgoje.

KADROVSKI NAČRT ZA OBDOBJE 2021 DO 2026 – VIZIJA

SVET GLEDALIŠČA				
DIREKTOR/RAVNATELJ GLEDALIŠČA	B017825	VII/2	1	1
			Stanje 2021	Načrt za 2026
UMETNIŠKI ODDELEK			8	11
DRAMSKI IGRALEC	G017008	VII/2	1	3
PRIZNANI DRAMSKI IGRALEC	G017034	VII/2	4	5
DRAMATURG	G017007	VII/2	1	1
DRAMSKI, OPERNI, LUTKOVNI REŽISER	G017009	VII/2	1	1
SCENOGRAFI-SPECIALIST	G027104	VII/2	1	1
TEHNIČNI ODDELEK			10	13
VODJA ODDELKA VII/2	J017922	VII/2		
TEHNIČNI VODJA VI	G026050	VI	1	1

INSPICIENT-rekviziter	G026003	VI		1
LUČNI TEHNIK	G025017	V	1	2
OBLIKOVALEC ZVOKA/VIDEA	G025025	V	1	1
OBLIKOVALEC MULTIMEDIJE	G015003	V	1	1
ODRSKI MOJSTER VI	G026016	VI	1	1
SCENSKI GARDEROBER IV	J034058	IV		
SCENSKI GARDEROBER V	J035058	V	1	1
FRIZER LASULJAR MASKER IV	J034015	IV	1	1
REKVIZITER IV	J034055	IV		
MOJSTER LUČI	G017007	VI	1	1
SCENSKI DELAVEC III	J033015	III	1	2
TEHNOLOG VI	J036019	VI	1	1
SPLOŠNI ODDELEK			3	5

KOORDINATOR IN ORGANIZATOR KULTURNIH PROGRAMOV	G027009	VII/2		1
POSLOVNI SEKRETAR VII/2	J027006	VII/2	1	1
ORGANIZATOR IZVEDBE VI	G026038	VI	1	1
KOORDINATOR VII/1	J017050	VII/1		
POMOČNIK DIREKTORJA ZA PROGRAM	G027025	VII/2	1	1
VODJA STIKOV Z JAVNOSTJO	J017942	VII/2	1	1
PEDAGOŠKI ODDELEK				1
PEDAGOG ANDRAGOG VII/2	J017065	VII/2	Naloge opravlja pomočnica direktorice za program	1